

denne Bygnings Fornødsomme tilgode. — Maaſtee maa jeg endnu ved denne Leilighed berøre, at der vil fremkomme til 3die Behandling nogle Endringsforſlag fra Ministeriet, ſom ikke have kunnet ſtilles tidligere, fordi Meddelelſerne forſt nu ere komne. Der vil ſaaledes fremkomme under „Univerſitetet“ Udgiſtspoſt 6 b. en Begjæring om Underſtøttelse til Enken efter en Anatomitjener, ſom i den ſidſte Tid er aſgaaet ved Døden. Og der vil under „Det lærde Skolevæſen“, Udgiſtspoſt 6 a 2 og c fremkomme Begjæring til Viborg Skole, hvilke ſtaaer i Forbindelſe med Forſlaget om en udvidet Realunderviſning, deels om et Beløb af 2,809 Rd. til Bygningsforandringer, alſaa eengang for alle, for at ſaae indrettet de fornødne Localer, deels til Anſtæffelse af Inventarium og Apparater i den ſamme Anledning, hvilket er anſlaaet til 589 Rd. 48 ſ.

Thorab: Den meget ærede Ordfører er fremkommen med nogle Indvendinger imod det af mig tilligemed to andre Folkethingsmænd ſtillede Forſlag til en Forhøiſe af Underſtøttelſen til Inſtitutbeſtyrer Stephansen paa Holſteinsminde, men da jeg ikke kan anerkjende Gyldigheden af diſſe Indvendinger, ſkal jeg kortelig tillade mig at imødegaae dem. Hans første Indvending gjaldt, at han havde nogen Tvivl om, hvorvidt Grunden til, at Communerne ikke havde benyttet det meget ædle Tilbud, ſom han ſelv lovede ſig meget Godt af, at de kunne ſende deres hjemløſe Børn i den unge Alder til Holſteinsminde, virkelig ſkulde være den, vi have antaget, nemlig at Betalingen er for høi. Jeg maa i den Anledning gjøre opmærksom paa, at den er 30 Rd. ſom Indfund ſtrag og fremdeles 30 Rd. hvert Aar, alſaa ſtrag 60 Rd., hvilket ikke maa overſees. Man kan ikke ſige, ſom den ærede Ordfører ſagde, at de forſinævnte 30 Rd. maa fordeles paa de 6 Aar, hvorefter det alſaa kun blev en Forhøiſe af 5 Rd. hvert Aar over de 30 Rd., ſom ſalbt Communerne tillaf. Nei, man maa ſee hen til, at diſſe 30 Rd. er en Udgiſt eengang for alle, ſom falder ſtrag i Forbindelſe med en anden Udgiſt, nemlig den aarlige Betaling for et Aar, alſaa ſtrag 60 Rd., og dette har ingen ringe Betydning, naar Spørgſmaalet

er om, hvorledes Communerne ville ſtille ſig overfor denne Sag. Jeg ſkal dernæſt tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Inſtitutbeſtyrer Stephansen i ſin Beretning om Opdragelſeſanſtaltten paa Holſteinsminde for Aaret 1865, da han havde gjort den ſorgelige Erfaring, at der efter dette menneſtekjærlige Tilbud kun var kommet et eneste Barn til paa Holſteinsminde, nemlig en lille Pige, ſiger, at det ſikkert nok er Betalingen, hvor lav den end er, ſom endnu er høi nok til, at man af den Grund paa mange Steder vil unddrage ſig at hjælpe Børn paa denne Maade, idet man viſt nok kan ſaae dem ud for 25 Rd. aarligt, ja maaſtee endog for en ringere Sum. Han udtaler dernæſt, at dette ganſte viſt ikke alene har været Grunden, og med den ærede Formands Tilladde ſtal jeg oplæſe et Par Linier om den Hovedgrund, han anſører for, at Communerne have unddraget ſig for at modtage dette Tilbud. Han ſiger: „Man kan ikke komme ud over den Foreſtilling, at Samfundet i det Væſentlige har ſamme Stilling overfor Fattigdommen ſom Loven overfor Forbrydelsen — dets Hovedopgave er ſuaarere at værgje ſig derimod end at træde underſtøttende og hjælpende til. Derfor kan, eller vil man ſom ofteſt heller ikke indſee, at der kan være nogen Grund til at træffe ſærlige Forholdsregler med Henſyn til et fattigt og forældreløſt Barn, ſaa længe det ikke har gjort ſig ſtyldig i nogen større Forſeelse, navnlig en ſaadan, der falder ind under Lovens Omraade.“ Dette troer han er Hovedgrunden i Forbindelſe med den anden Grund, nemlig at man finder den første Udgiſt for ſtor, til at man har unbladt at modtage dette Tilbud. Naar det udtales, at det Tilbud, man forlanger, endnu er for ſtort, ligger deri indirekte Duffet om, at man maatte være iſtand til at nebfætte det, og ved perſonlig at tale med Stephansen derom, har jeg indhentet hans fulde Samſtemning til, at han ſættes iſtand til at ſee denne Hindring for hans Forſlag fjernet. Det er en Følge af hans ſædvanlige Veſtedenſhed, at han, da Rigsdagen tidligere har bevilget ham 1,000 Rd. aarlig, har afholdt ſig fra at indkomme med Begjæring om, at en yderligere Sum maatte ſtilles til hans Naa- dighed ud over de nævnte 1,000 Rd., en Be-